

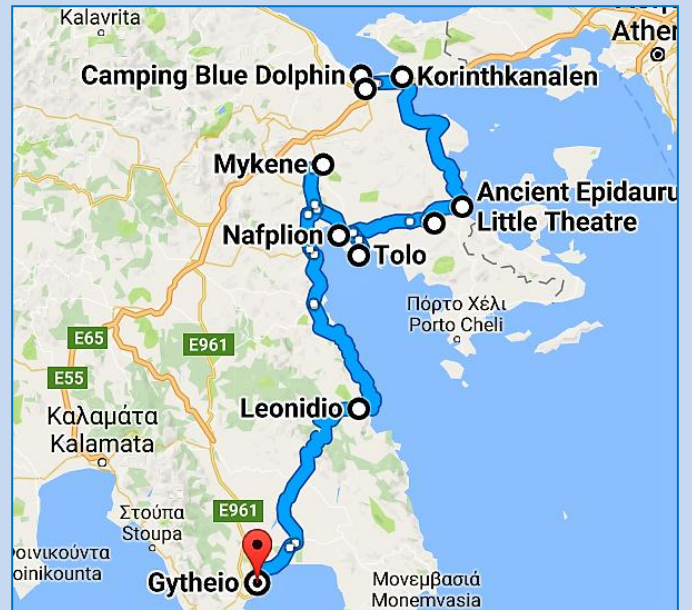
2017: På sporet af de gamle grækere

En forårstur med Franz til Grækenland (3)

Denne søndag forlader vi altså campingpladsen i Gammel Epidauros med den mest tænkeligt smukke udsigt lige efter morgenkaffen. Det var så vores tredje overnatning på en campingplads. Hvad er nu det for noget. Skulle Grækenland ikke være spækket med gode overnatningspladser ude ved vandet både her og der? Den tyske stellpladsguide, vi har anskaffet os, indeholder masser af tips om gode steder. Men indtil videre føler vi ingen trang til at stå "frit". Så må vi jo se, om der ændrer sig noget hen ad vejen.

Søndag, 7.5.17 Fra Gammel Eupidauros til Epidauros

Himlen er delvist overskyet, men det skifter i løbet af formiddagen, mens vi gemytligt ruller afsted på en stille landevej, opad og væk fra kysten. Målet er **Epidauros** med amfiteatret - et absolut MUST af alle arkæologiske steder i Grækenland og UNESCO verdens-kulturarv siden 1988. Også det glæder vi os til.

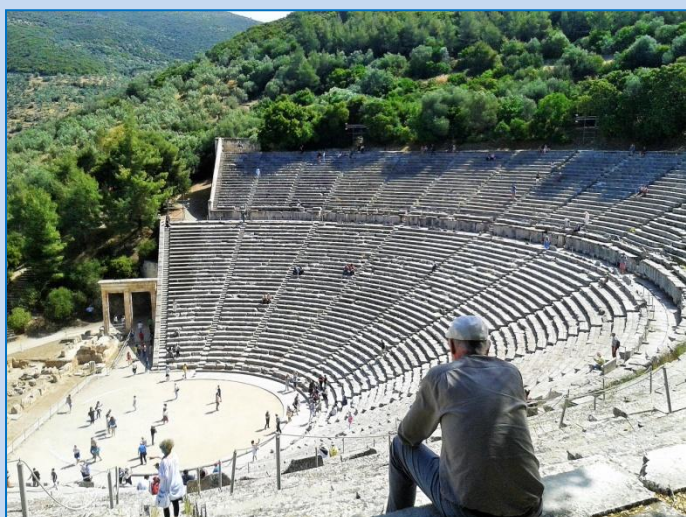
Ingen problemer med at finde en parkeringsplads - det manglede også bare, når det nu er en af de græske top-seværdigheder. Allerede på afstand kan vi se, at vi ikke kommer til at være alene. Det er op ad formiddagen, og turistbusserne er i massiv anmarch, sammen med os, selvfølgelig.

Stedet var det mest betydningsfulde kultsted til ære for lægeguden *Asklepios* i Grækenland, og i museet orienteres man grundigt om helbredelsesritualer og -procedurer. Der er meget at se, men det mest berømte er det kæmpestore amfiteater fra det 4. århundrede før vor tidsregning. Det bliver en uforglemmelig oplevelse at sidde på øverste række med scenen langt nede - og skue ud over det grandiose bjerglandskab bagved. 14.000 mennesker kunne være her på een gang! Berømt er teatret ikke kun pga. dets velbevarede storhed, men også pga. dets fabelagtige akustik: en hvisket replik i bunden kan ubesværet høres helt op til allersidste tilskuerrække (nej, vi fik det ikke afprøvet).

Det er svært at aflæse af billedet, hvor gigantisk dimensionerne er. Interessant: siden 1952 opføres hver sommer her på stedet klassiske græske dramaer som i antikken.

Vi har set amfiteatre andre steder, både i Italien, i Frankrig og i Spanien. Men dette her er det ultimativt mest imponerende. Ja, det ville være en drøm at opleve teatret i funktion om sommeren - i parentes bemærket: i 45 graders varme. Ok, jeg spøger bare.

Selvfølgelig er der mange flere antikke rester at se på. Området er stort, og det er varmt, amfiteatret er absolut den største attraktion her på stedet. Så det bliver ikke til de mest ihærdige studier af resten.

Videre går turen til [campingpladsen Kastraki](#) lige ved den lille turistby [Tolo\(n\)](#). Campingpladsen er bare dejlig, ikke så stor, det midterste stykke en højstammet pinieskov, den brede strimmel mod vandet tamarisker. Dér står vi. Naboerne lidt længere henne mødte vi også på *Blue Dolphin*, desuden er der en campingvogn og en anden autocamper – ikke flere (og alle tyskere). Her er smukt og atmosfæren føles god. Vandet er - som alle de andre steder - glasklart og azurblåt. Og skønt i begyndelsen af maj, så arbejdede temperaturen sig i dag op på 32 grader - jubi, det er SOMMER!

Vores plads. Som det måske kan fornemmes, så blæser det. Vi sidder i hver sin skygge, temperaturen er oppe på 32 grader.

Senere cykler vi ind til Tolo. Det bliver til gengæld lidt af et antiklimaks: (turist)restauranter, (turist)hoteller, (turist)butikker, sæsonen er ikke rigtigt begyndt endnu, selv om stranden bestemt ikke er ubefolket. Det er jo også søndag. Lige ved siden af campingpladsen findes der et antikt udgravningsområde oppe på en høj. Vi springer over - der er så mange af dem rundt omkring. Det er tidsøkonomisk bedst at koncentrere sig om de mest væsentlige, har vi besluttet.

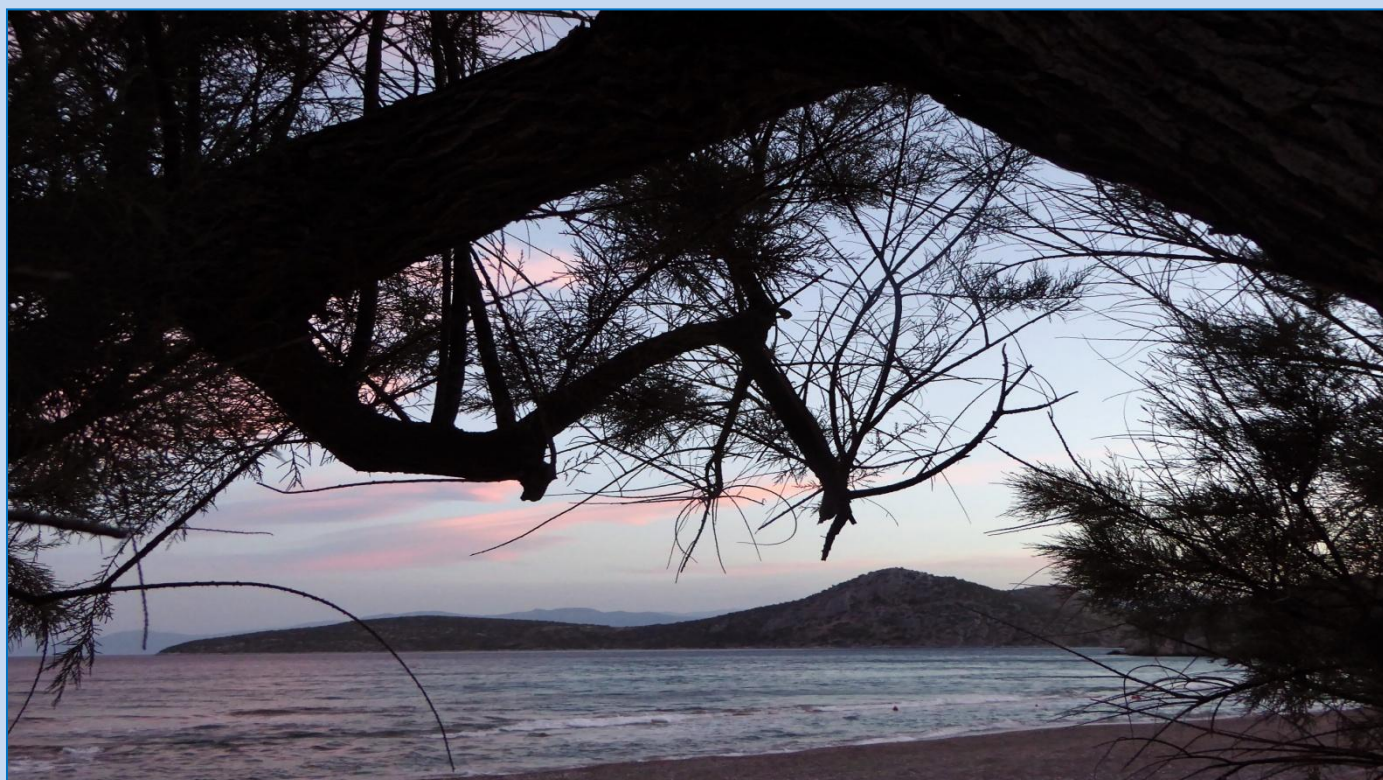

Blæsten tiltager mere og mere og ender til sidst med væmmelige stød af veritabel stormstyrke. Larmen er øredøvende, og lige så snart man rejser sig fra campingstolen, så blæser den omkuld. Vores naboer markise har givet op, ser vi - desværre for sent for at komme til undsætning. De er på udflugt med scooteren. Vinden har hele tiden været noget kølig, nu er den drejet

og kommer fra vest – lun og behagelig, men altså ikke sjov i denne her styrke. Havet er plettet af hektiske hvide skumtoppe, bølgerne slår larmende ind mod stranden.

Det gør den fortsat, men nu er den stilnet af og er efterhånden bare en behagelig, lun brise. Det er mørk nat, vi sidder stadig udenfor, sammen med *Fatboy*, der lyser magisk i mørket.

Natten er ved at falde på, blæsten har lagt sig. Landskabet får et magisk skær.

Aftenstemning med Gert og Fatboy

Mandag, 8.5.17 fra Tolo over Nafplio og Mykene til Leonidi

Sceneskift igen. Det bliver atter en supervarm dag, op til 32 grader. Allerede, da vi går en sightseeing-tur gennem **Nafplio** (hvor vi parkerer bilen på en stor p-plads ved havnen, ved siden af et par andre campere), begynder sveden at pible.

Byen beskrives i vores turguide som en af hele landets mest hyggelige steder. Det er da nok noget om. Mange af de byer, vi hidtil har set på vores vej, virker tilfældige og kaotiske, mens Nafplio har charme og stemning i de gamle gadestrøg med smedjærnsbalkoner og et væld af heftigt blomstrende bougainvilleaer. Prikken over i'et af bybilledet er *Paladini-borgen*, der troner oven over byen på bakketoppen.

← En af de hyggelige gadestrøg i Nafplio

Hovedgadestrøg med de mange smedejernsbalkoner↑↑ og Paladine-borgen↑. For foden af den skulle der være en overnatningsplads til autocampere, læser jeg i min bog. Vi har ikke set efter.

Så videre via **Argos** (der også har en gammel borg på bakketoppen) til de antikke rester af førklassiske **Mykene**, en gang en betydningsfuld by og nu ligeledes UNESCO verdenskulturarv. Først indtager vi dog en styrkende Hymer-frokost på parkeringspladsen ved ruinbyen **Tiryns** (også UNESCO) med de såkaldte kyklopiske borgrester fra mykensk tid. Selve **Mykene**↓ – soleksponeret og igen på en bakketop – runger af ekkoet fra mytologisk tid, her i stegende hede selv i skyggen, omgivet af arkaisk bjerglandskab. Løveporten er et *must*. Smukt.

Opstigning til Mykene er en hed bedrift. Murene er et eksempel på kyklopisk byggestil: gigantiske granitblokke, i mytologisk tid slæbt på plads af kæmpemæssige kykloper - dem med kun eet øje i panden -, som sagnet fortæller. Navnet har man bibeholdt og indgår som sådan i kunsthistorisk terminologi.

SÅ store er de kyklopiske byggeklodser↑

←Gert og Mykenes berømte løveport.

En kopi af en lignende beholder har Gert købt med hjem↓

Varmen kræver en pause i skyggen↑. Vejviseren er med græske og latinske bogstaver, som alle andre steder. Og et sidste blik ud over det smukke omgivende landskab. Hvis man ser nøje efter, så kan man få øje på sne på toppen af den bagerste bjergryg↓.

Vores videre færd fører os små 100 km langs den smukkeste tænkelige kystvej, smal og afsindigt snoet men god, hugget ud i bjergenes flanke. Til højre for os går det op, til venstre for os et par hundrede meter ned mod den klippefyldte steilkyst og havet. Her oppe fra får man den ene usigeligt smukke, storslåede udsigt efter den anden: ud over små vige, halvøer og øer – et øde landskab med høje, skovklædte bjerge. Faktisk ret ubeskriveligt.

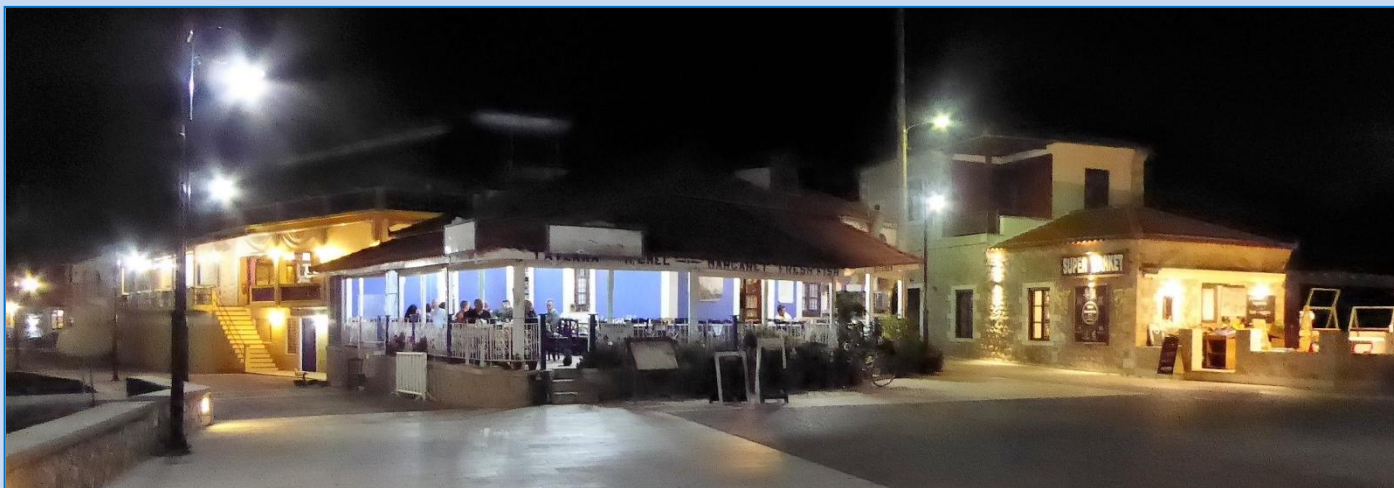
Dagens mål er [campingpladsen Semeli](#) ved byen [Leonidi](#). Denne gang står vi ikke lige ved vandet, stranden ligger bag en høj bræmme af småsten og kan ikke ses fra campingpladsen. Vores parcel er et lille, nærmest haveagtigt aflukke med god plads foran os.

Vores haveagtige parcel. En lille kat har slået sig ned i skyggen ↑. Den tomme strand ved aftentide ↓.

Hen imod aften går vi ud for at spise. Tæt ved er der en lille havn, *Plaka*, 4-500 m fra campingpladsen. Efter 2 dage med opbrud hver morgen har vi besluttet at holde "overliggerdag" i morgen.

Vi spiste på den lyseblå taverna. Vandet og molerne ligger til venstre uden for billedet.

Minimarkedet har stadig åbent, selv om klokken er sent.

Tirsdag, 9.5.17 Overliggerdag i Leonidis

Herligt at kunne tage den med ro. Vi cykler ind til byen, ca. 4 km herfra. Autentisk småby, græsk. En cappuccino, en appelsinjuice, en øl og små "meze" på en lille fortovsservering. Livet larmer forbi på scootere. Bag ved hustagene rejser der sig en stejl, rødbrun klippevæg: det er et populært klatreområde.

Hovedgaden med den høje klatrevæg bagved.

På café med nabo til mandeklubben. En af dem er tydeligvis "godfader", husker ikke hvem. De andre giver respektfuld hånd og henvender sig udelukkende til ham. Frodig Bougainvillea ↓

Vi slentrer lidt rundt i byen, kigger på rådhuset og ned ad nogle sidestrøg. Byen er ikke til de store armbevægelser og virker temmelig søvnig. Alligevel oplever vi et lille, sjovt eksempel på "hvor der er en vilje er der en vej": en

bredhjulet grab på larvefødder skal partout ind i en af de smalle gyder. Det kan da ikke lade sig gøre! er vores umiddelbare reaktion. Men nej - centimeter efter centimeter og i øvrigt meget målrettet arbejder han sig fremad. Det lykkedes - han har prøvet det før.

Nej, den tror jeg ikke på..!

... men han gjorde det sgu!

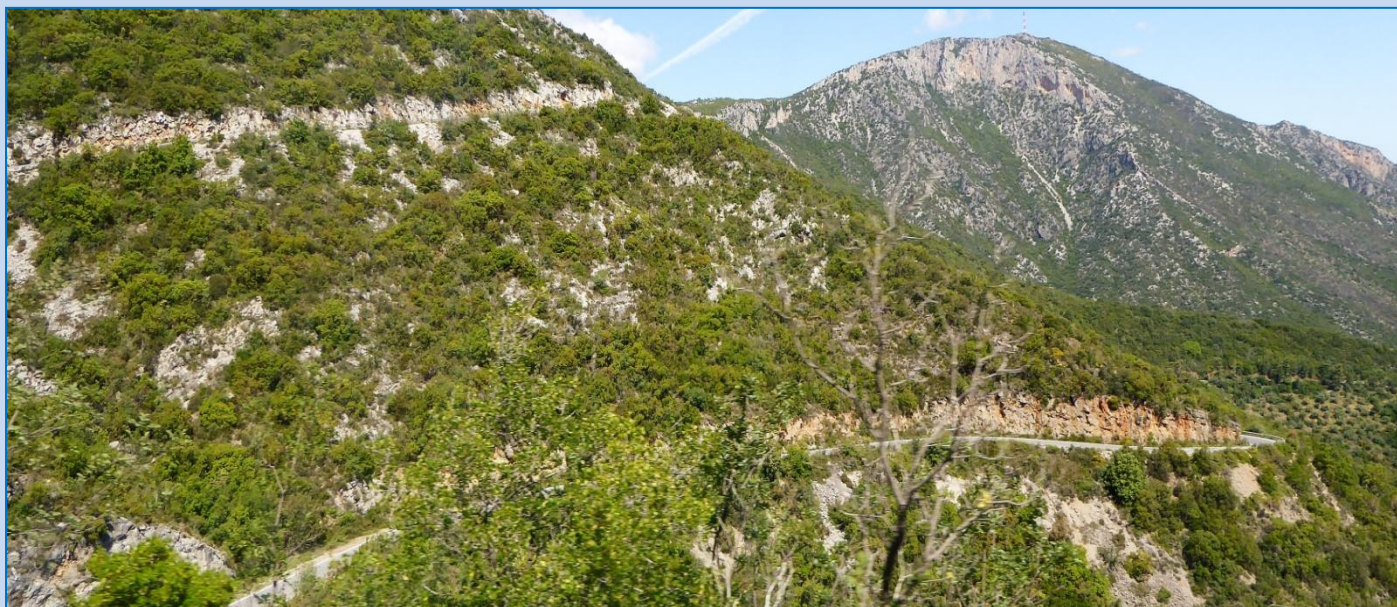
Resten af eftermiddagen *dolce far niente* i vores egen "have". Men også en slags reparation af vores markise, der gebærkede sig mærkeligt sidst, hvor den kun med besvær lod sig rulle ind igen, og også selve spændestangen i midten havde problemer med at gribe. Hvad søren er der i vejen med den? Endelig finder vi ud af det: i skyndingen var den bare blevet rullet forkert op, sidst under det heftige, pludselige stormvejr i Italien, og derfor gik den megastramt. Nu er den ok igen. Man bliver da heller aldrig udlært. Her er Wifi – behøver jeg at sige mere?

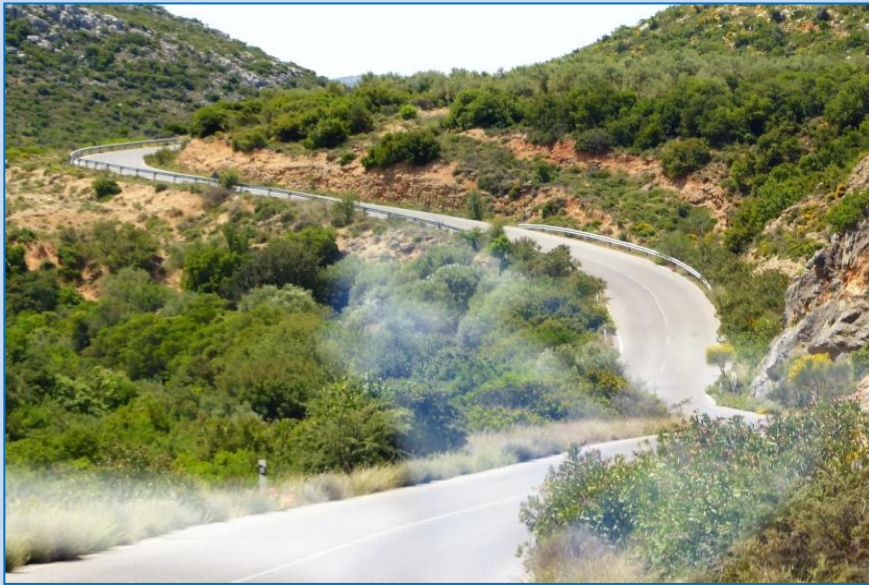

Alligevel vil vi videre i morgen.

Onsdag, 10.5.17 Leonidis til Gythio

Mest køredag – men SMUKT over højderne med 1000 sving og stigninger og vide udsigter og så godt som ingen trafik. Vejene som små streger langs bjergenes flanker.

Et af vejsvingene - smalle kørebaner, men fortrinlig belægningskvalitet.

Vi skal op over et højedrag og forbi nogle bakketoppe med danske Vestas vindmøller. Det er åbenbart et område med megen blæst, bare ikke lige nu. Men det er et hyggeligt møde med Danmark i noget, der synes at være ingenmands-land.

Her højt oppe fra kan man se langt ud over det græske øhav.

Pludseligt får vi øje på en skildpadde, der i slow motion lunter hen over kørebanen fra højre til venstre.

Gert hugger bremserne i, det må vi have et billede af. Næppe hoppet

ud af bilen med mit fotoapparat ser jeg til min temmelig store forskrækkelse, at garagedøren står på vid gab, den ene af stolehynderne ligger nede foran, og nogle meter bagud, på den anden vejside, ligger den anden hynde!

Chok – også for den lille skildpadde, der omgående trækker lemmerne til sig, da jeg nærmer mig for at tage et billede... [↑](#)

Sikken held – tak, lille skildpadde. Havde du ikke været der, ville garagedøren måske have voldt stor skade og hvem ved, hvad vi ville have mistet undervejs. Nu ender det hele godt – vi låser garagen forsvarligt, skildpadden er forsvundet ude i buskadset, og vi triller videre. Senere ser vi en skildpadde nr. 2 og 3 og 4 ...

Rustikke huse, påfaldende mange med splinternyt tag. Det har undret os meget efterhånden. Afsides beliggende landsbyer, mange ældre huse - og et hav af nye tegltage, set oppefra. Hvem har mon betalt?

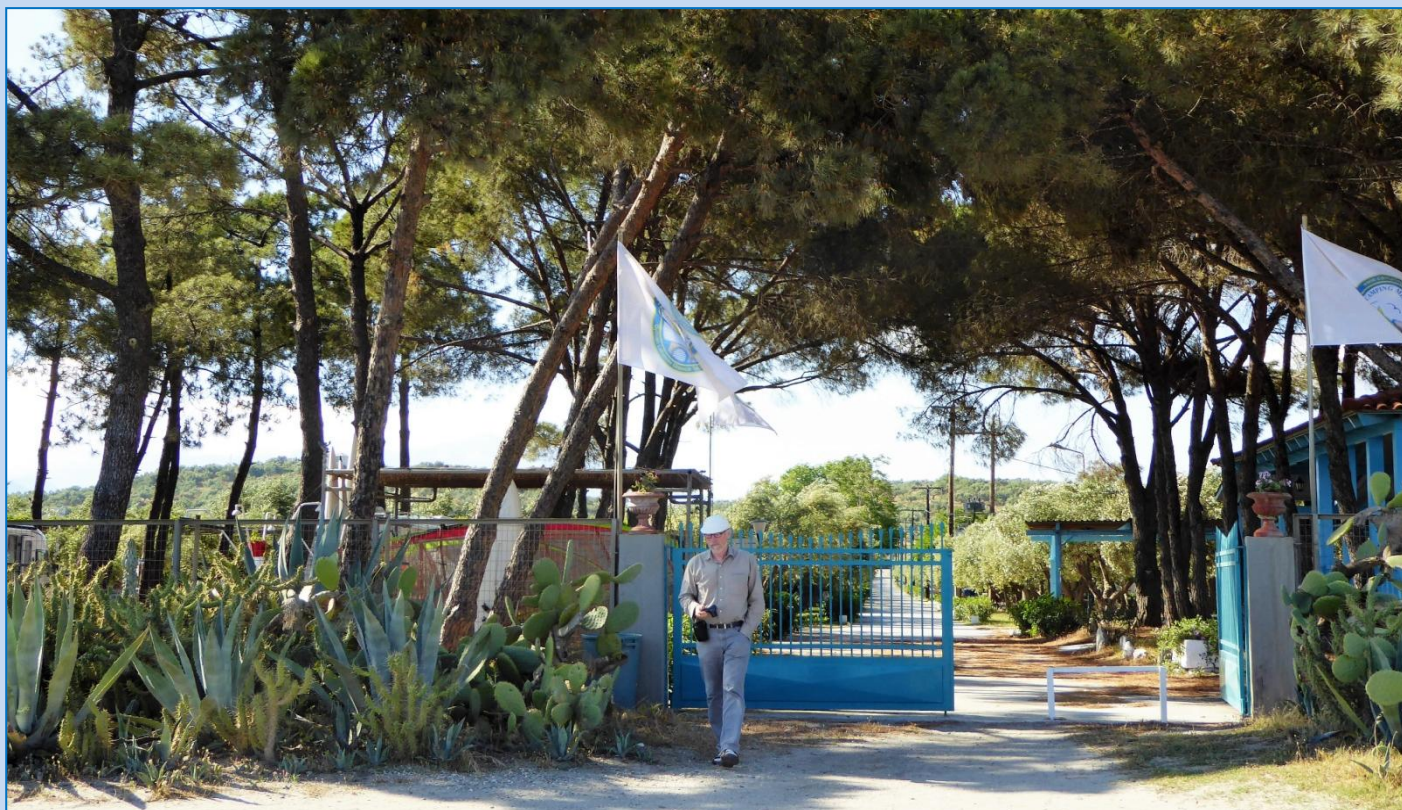
Før [Gythio](#) ↓ passerer vi en strand med et rustent skibsvrag ↑ . Overnattingsmulighed i autocamper her!

Står nu på [campingplads Meltemi](#) nær [Gythio](#) under et højt måttetag, omranket af vildvin, nabo til en oliventræsskov. Byen Gythio kørte vi bare igennem; den ser sød men turistet ud og mindede os lidt om Kreta. En gåtur langs stranden er den eneste fysiske udfoldelse i dag. Strandturen ender dog brat, da en veritabel sandstorm kommer flygende lige imod os med elementær kraft, så vi flygter i læ så hurtigt vi kan. Det blæser temmelig kraftigt.

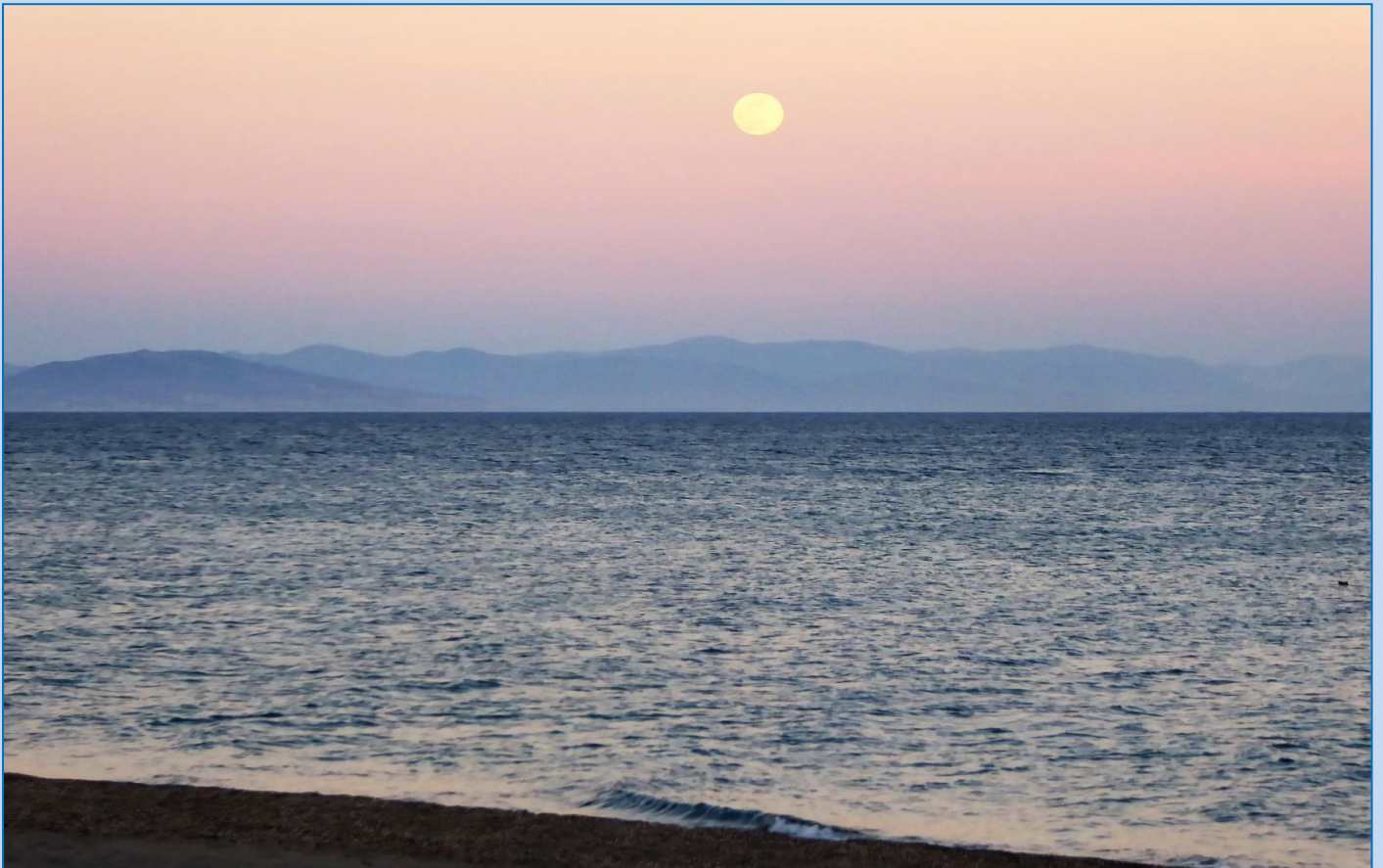

Vores parcel er i virkeligheden faktisk to parceller, adskilt fra hinanden med en kæde. Den har vi hængt af, her er jo næsten ingen mennesker. Vores række hedder "Jason"; også de andre rækker har navne efter den græske mytologi. Udgang til stranden↓.

To gange sandstrand direkte uden for campingpladsen. Her er også strandbar og surferskole, men begge dele er stadig lukkede.

Turen fortsætter med del 4